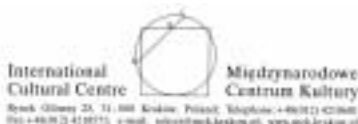

„Hogy a közép-európai gondolat tovább éljen...”

Levél Krakkóból

MCK/D/494/24/2004

Kraków, 13 września 2004

Szanowny Panie Dyrektorze!
Drogi Péterze!

Kiedy ostatnio "wpadłem" do Budapesztu na konferencję to nie mieliśmy okazji się spotkać, chociaż wiem od Twojego współpracownika, że Środkowoeuropejski Instytut Kultury nie został zlikwidowany, a dotknęły go jedynie zmiany związane z przynależnością strukturalną. Bardzo się więc ucieszyłem, ponieważ kiedy kilka miesięcy temu moi węgierscy znajomi poinformowali mnie o planowanej likwidacji, to ze zdziwieniem i przykrością pomyślałem sobie, że przepadnie tak wiele wartości kulturalnych i duchowych, które stworzył i zebrał Wasz Instytut, i że w przyszłości będziemy pozbawieni takiej partnerskiej instytucji, która nie tylko w słowach, ale i w konkretnych działaniach realizowała ideę współpracy środkowoeuropejskiej.

Z własnych doświadczeń, a także z Waszych wydawnictw i katalogów wiedziałem jak wspaniałymi imprezami – ze wspomnę tylko te ostatnie: wystawy prezentujące Gorizję,

Tisztelt Igazgató Úr! Kedves Péter!

Amikor legutóbb „átruccantam” Budapestre egy konferenciára, nem tudtunk találkozni, munkatársadtól viszont megtudtam, hogy a Közép-európai Kulturális Intézet nem szűnt meg, csak szervezeti hovatartozása változott. Nagy örömmel vettem a hírt, mert amikor pár hónapja azt hallottam magyar ismerőseimtől, hogy intézeteteket bezárják, megdöbbenéssel és sajnálattal gondoltam arra, hogy a KeKI által felhalmozott és létrehozott kulturális, szellemi értékek veszendőbe mennek, hogy a közép-európai együttműködést nemcsak szavakban, hanem konkrét cselekvéssel is megvalósító partnerintézményünket a jövőben nélkülöznünk kell.

Személyes tapasztalataimból, kiadványaitokból, katalógusaitokból jól tudtam, milyen színvonalas rendezvényekkel – hogy csak a legutóbbiakat: a Goriziát, a XIX. századi tájképeket, a XIX. századi viseleteket bemutató kiállításokat, a Freuddal vagy a nálunk is egyre népszerűbb, jellegzetesen közép-európai íróval, Márai Sándorral foglalkozó rendezvénysorozatokat említsem – járultatok hozzá ahhoz, hogy a közép-európai gondolat tovább éljen, erősítse a térség népeinek sokszínű kulturális identitását ugyanakkor évszázados együvé tartozását is.

Abban a biztos tudatban, hogy a KeKI a jövőben is folytatni fogja eddigi tevékenységét, további együttműködésünk lehetőségeiről, mindenekelőtt is a *Krakkó arcai* című – az államközi szerződésben is szereplő – budapesti kiállítás sorsáról szeretnék érdeklődni.

Amikor ez év májusában a KeKI munkatársai nálunk jártak, számos, a rendezvénnyel kapcsolatos elképzelésről beszélgettünk. Az ötletet, amely Krakkó ismert nevezetességei, obligát turisztikai látnivalói – a Wawel, a Főtér, a Posztócsarnok, a Mária-templom stb. – mellett városunk kevésbé ismert, ám meghatározó „arcai”: a város történetét, művészeti emlékeit, tudományos életét mutatná be több budapesti intézményben, kiválónak tartjuk. A magyar történelemhez, magyar kultúrához oly sok szállal kötődő városunk – amely földrajzi elhelyezkedését, kultúráját, mentalitását, regionális identitását tekintve jóval közelebb van Budapesthez, mint, mondjuk Gdańskhoz

vagy Szczechinhez – bizonyára sikerrel mutatkozna be a magyar közönségnek. Távolba néző tekintetünk, sajnos, gyakran éppen a közelünkben lévő értékeket nem veszi észre. Pedig most, az Európai Unió tagjaiként minden eddignél nagyobb szükségünk lesz a regionális együttműködésre, szellemi, kulturális potenciálunk közös érvényesítésére.

A májusi megbeszélésen éppen ezért fel is ajánlottuk intézetünk, a krakkói Nemzetközi Kulturális Központ (MCK) segítségét a budapesti és a krakkói partnerek közötti kapcsolatok megteremtésében. Változatlanul fenntartom ajánlatomat *Krakkó Közép-Európában* című, fényképekkel gazdagon illusztrált várostörténeti könyvem felhasználását illetően – képanyaga és szövegrészletei képezhetnék a kiállítási katalógus alapját. Szívesen hozzájárulunk a könyv esetleges magyar nyelvű kiadásához is. Megbeszélésünkön felvettem annak lehetőségét is, hogy az MCK, mintegy a kiállításhoz kapcsolódva és egy esetleges viszont-kiállítás előkészítéseként, 2005. évi programjaiban hangsúlyos helyet biztosítana a magyar kultúrának.

Abban a reményben, hogy a *Krakkó arcai* 2005-ben megvalósul, várom válaszodat, a KeKI további működtetéséhez sok sikert kívánok,

baráti üdvözléssel:

prof. Jacek Purchla
igazgató

Krakkó főtere a Mária-templommal

